

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Mottla a soudkyň Mgr. Lucie Jackwerthové a JUDr. Blanky Trávníkové ve věci

žalobkyně: **PRO ENERGO servis, s. r. o.**, IČO: 28018923
sídlem K Cihelnám 101/72, 326 00 Plzeň – Černice
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Ungrem
sídlem Purkyňova 547/43, 301 00 Plzeň – Jižní Předměstí

proti

žalované: **Colaton, s. r. o.**, IČO: 28134656
sídlem Vyšehradská 1349/2, 128 00 Praha 2 – Nové Město
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Pavlem Cinkem
sídlem Veleslavínova 363/33, 301 00 Plzeň – Vnitřní Město

o zaplacení 508 461,04 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalované proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 14. července 2017, č. j. 29 C 90/2015-164

takto:

I. Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje** v tomto znění:

Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení za zmařené jednání dne 9. 6. 2016 částku 1 501 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení do rukou advokáta žalobkyně.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 1 501 Kč do tří dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Rozhodl tak o návrhu žalobkyně na separaci nákladů řízení (§ 147 odst. 1 o. s. ř.) za zmařené jednání dne 9. 6. 2016, které bylo odročeno na žádost advokáta žalované.
2. Soud prvního stupně rozhodnutí odůvodnil tím, že dne 8. 6. 2016 v 17,14 hodin požádal advokát žalované o odročení jednání nařízeného na 9. 6. 2016 z důvodu kolize s jiným jednáním a rovněž s ohledem na převzetí zastoupení k 6. 6. 2016 (viz číslo listu 55 soudního spisu). Pokyn k odročení jednání byl tak soudem kanceláři dán teprve v ranních hodinách dne 9. 6. 2016, přičemž advokát žalobkyně byl o odročení vyrozuměn v 9,25 hodin, tj. v době, kdy pověřená zaměstnankyně advokátní kanceláře již byla na cestě na jednání do Prahy a musela být tedy z cesty odvolána. Dne 16. 6. 2017 žalobkyně pořádala o vydání rozhodnutí o oddělené náhradě nákladů za toto zmařené jednání.
3. Proti tomuto usnesení podala žalovaná včasné a přípustné odvolání, v němž namítala, že povinnost uvedená v napadeném usnesení je nesplnitelná, když nejsou dány podmínky pro předběžnou vykonatelnost. Dále uvedla, že advokát žalovaného se i přes objektivní problémy k předmětnému jednání dostavil, neboť soud prvního stupně jej nijak nevyrozuměl o tom, že

žádosti o odročení vyhověl, protože bylo ve věci možno jednat. Žalobkyně také vznik nákladů žádným způsobem neprokázala. Žalovaná navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

4. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 212 a § 212a o. s. ř., a aniž by k projednání odvolání podle § 214 odst. 2 písm. e) o. s. ř. nařizoval jednání, neshledal odvolání důvodným.
5. Podle § 147 odst. 1 o. s. ř. může soud uložit účastníku nebo jeho zástupci, aby hradili náklady řízení, které by jinak nevznikly, jestliže je způsobili svým zaviněním nebo jestliže tyto náklady vznikly náhodou, která se jim přihodila.
6. Soud prvního stupně správně uložil žalované povinnost k oddělené náhradě (separaci) nákladů řízení za zmařené soudní jednání dle § 147 odst. 1 o. s. ř., když advokát žalované mohl žádost o odročení jednání podat včas, bezprostředně po převzetí právního zastoupení dne 6. 6. 2017 a zabránit tak zbytečné cestě advokáta žalobkyně k odročenému jednání. Oba důvody, kolize s jiným jednáním a nedostatek času pro seznámení se se spisem, musely být advokátovi žalované známy již v době převzetí zastoupení a včasnému podání žádosti o odročení tak nestála v cestě žádná objektivní překážka. Žádal-li advokát žalované o odročení jednání až den před jednáním, nadto v době po skončení pracovní doby soudu, jde k jeho tíži, že jednání soudu bylo zrušeno až v den jednání v dopoledních hodinách, kdy advokát žalobkyně byl již na cestě k jednání, dojel do Prahy a poté, co byl zastížen, vrátil se zpět do svého sídla. Příčina vzniku zbytečných nákladů řízení je tak čistě na straně žalované.
7. Soud prvního stupně určil správně i výši náhrady nákladů řízení za zmařené jednání sestávající se z jízdného za cestu z Plzně do Prahy a zpět osobním automobilem ve výši 840,78 Kč, dále náhrady za promeškaný čas dle § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“) a 21% DPH ve výši 260,56 Kč z jízdného a náhrady, kterou je advokát povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 137 odst. 3 o. s. ř.), celkem tedy 1 501 Kč.
8. Co se však týče lhůty a místa plnění, došlo ve výroku napadeného usnesení k formulační chybě. Podle ustanovení § 151 odst. 6 a § 160 odst. 1 ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř. je povinnost uloženou v usnesení třeba splnit do tří dnů od právní moci usnesení, nikoliv od jeho doručení, a to i v případě, že o náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto samostatným usnesením. Podle ustanovení § 149 odst. 1 o. s. ř. pak zastupoval-li advokát účastníka, jemuž byla přisouzena náhrada nákladů řízení, je ten, jemuž byla uložena náhrada těchto nákladů, povinen zaplatit ji advokátu, nikoliv účastníkovi přímo.
9. Z uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně podle ustanovení § 219 o. s. ř. potvrdil v upřesněném znění uvedeném ve výroku tohoto usnesení.
10. O náhradě nákladů odvolacího řízení soud rozhodl podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř., v souladu s nimiž by procesně úspěšné žalobkyni náležela náhrada nákladů, avšak této žádné náklady odvolacího řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.]

Praha 26. ledna 2018

Mgr. Tomáš Mottl v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Barchánková.